

[Skatteministeren]

oretisk har hr. Jens Thoft jo ret i, at hvis man baserer sig på et system, hvor der udbetales bruttoydelse til de mennesker, der får overførselsindkomster fra det offentlige, og så til gengæld beskatter dem, så giver det både et højere udgiftstryk og et højere skattetryk, end hvis ydelserne udbetales netto og til gengæld gøres skattefri.

Jeg er også enig med hr. Jens Thoft i, at der jo nok kunne være baggrund for ved en eller anden lejlighed at tage en samlet drøftelse af, hvilket princip man skal basere sig på, for vi står over for tre forskellige beskatningsformer ved sociale ydelser: Trangsbestemte ydelser efter bistandslovens kapitel 9 vil være skattefri, men vil medføre efterfølgende reduktion i personfradraget – det er den ene kategori. Den anden kategori er revalideringsydelse efter kapitel 10, som vil være almindeligt skattepligtige. Og så har vi endelig en tredje kategori, formålsbestemte ydelser efter kapital 11, som vil være helt skattefri.

Man kan sige, at der er elementer af alle begreber, og den interessante teoretiske diskussion, som hr. Jens Thoft rejste, kunne måske nok afstedkomme, at der ved lejlighed blev foretaget samlede politiske overvejelser om, hvilket princip man skal basere sig på i dansk social- og skattelovgivning. Regeringen har blot ikke fundet, at den lejlighed var til stede ved et begrænset forslag som dette her, hvor der altså – det må jeg gentage – er tale om rene konsekvensændringer af de lovforslag, der tidligere er fremsat af socialministeren som opfølgning af finanslovaftalen.

Jeg skal på den baggrund takke for den brede tilslutning, der har været til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal kun forlænge debatten meget lidt.

Først til hr. Glistrup og hans ballon om forligsbrud. Der var jo ikke meget luft i den ballon, da det kom til stykket. Det var jo hvis og hvis og hvis, og så må vi jo kigge på det. Og det synes jeg er ret væsentligt at konstatere, fordi hr. Glistrup jo pustede sig vældigt op. Der var ikke meget luft i det.

Til skatteministeren vil jeg sige, at jeg er glad for, at skatteministeren erkender, at en del af den skattetryksdebat og en del af den udgifts-tryksdebat, vi har i Danmark, bygger på et falsk

grundlag. Det, regeringspartierne altid gør, er, at de sammenligner det danske skattetryk med det skattetryk, vi ser i en række lande, vi i øvrigt sammenligner os med. Men det, der også er karakteristisk i disse lande, er lige præcis, at sociale ydelser sædvanligvis er skattefri.

Jeg vil gerne sige, at jeg glæder mig over, at ministeren vil overveje at harmonisere disse områder, så man måske gør samtlige sociale ydelser skattefri. På sin vis er det da udtryk for administrativt dobbeltarbejde, når man først udbetaler folk penge og så bagefter henter dem i skat. Det er en unødvendig overadministration.

Glistrup (FP):

Finanslovforligets børnerutteripakke gik ud på, at der skulle bruges 309 mio. kr. ekstra til dette frådseri, og forholdet var det, at hvis der ikke kom udtrykkelig lovhjemmel, ville hver en øre af de 309 mio. kr. i henhold til statsskattelovens § 4 være skattepligtige penge.

Den 6. december 1989 fremsatte regeringen to lovforslag. Det ene var lovforslag nr. L 90 vedrørende en del af de 309 mio. kr., som udtrykkeligt siger, at dette skal være skattefrit; det havde været forhandlet, og det blev vedtaget og det er skattefrit, det, der står i L 90. Men det forslag, som ministeren nu nævnte, nr. L 95, siger intet om de skattemæssige relationer. Derfor var det lige så selvfølgelig, at indholdet af L 95 er en skattepligtig ydelse, for det havde ikke ordet »skattefri« i sig, som L 90 havde ordet »skattefri« i sig. Det lå helt klart i december måned, at det var skattepligtigt.

I nærværende forslag tager ministeren dels de 34 mio. kr. fra L 95 og dels andre 34 mio. kr. fra dette børnefrådsertilskud, som forgiftede finanslovforliget. Vedrørende disse 68 mio. kr. fra finanslovforliget, som nærværende forslag omhandler, siger ministeren selv, at de 34 mio. kr. skal være skattepligtige, og det er vi helt enige i. Men så siger han, at de 34 mio. kr. fra L 95 ikke skal være skattepligtige. Og det er altså dér, jeg siger, at det ganske klart efter hele forhistorien, efter sammenhængen med dansk lovgivning og den måde, det var tilkendegivet på i december, må være i strid med finanslovforliget. Vi udvider smiden-om-sig med skatteydermidler ganske unødvendigt med 17 mio. kr., hvis vi laver dette brud på finanslovforliget.